Euharistijas brīnums, kas notika mises laikā, kuru celebrēja bīskaps Klaudio Gatti Romā, Itālijā

STĀSTS:

2000. gada 11. jūnijā, Vasarsvētku svētkos, kamēr es celebrēju svēto misi baznīcā "Euharistijas Māte", notika liels Euharistijas brīnums.

Es tikko biju pabeidzis deklamēt maizes konsekrācijas formulu, kad no manas hostijas sāka izplūst asinis.

Man laiks apstājās. Es biju noliecies pār hostiju, ko turēju starp rokām, un skatījos uz dievišķajām asinīm, kas izplatījās pār lielu daļu tās virsmas.

Es paliku nekustīgs uz laiku, kas klātesošajiem šķita bezgalīgs, jo viņi domāja, ka es jūtos slikti, jo manā sejā mijās iespaidīga bālums un spēcīgs sārtums.

Kad es nedaudz atguvos, es lēnām pacēlu hostiju.

Starp klātesošajiem radās lielas emocijas, bet viss norisinājās dziļas savākšanās un dzīvas līdzdalības atmosfērā.

Kamēr es nolaidu savu ar asinīm notraipīto hostiju, es patenā ieraudzīju vēl divas lielas hostijas, kuras, kā vēlāk teica Euharistijas Māte, tika izglābtas no apgānīšanas un aiznestas uz taumaturgisko vietu, jo "bīskaps, pravietis un kopienas locekļi ļoti mīl Euharistiju un ir gatavi atdot dzīvību, lai to aizstāvētu".

Pēc tam, kad biju nodeklamējis vīna konsekrācijas formulu un pacēlis kausu, es paņēmu patenu, kurā atradās mana konsekrētā, ar asinīm notraipītā hostija un pārējās divas hostijas, kas izglābtas no apgānīšanas, un gāju gar baznīcas soliem, lai klātesošie varētu tās aplūkot tuvumā, pārliecināties par notikušā patiesumu, sajust aromātu, kas izplūda no ar asinīm notraipītās hostijas, un nākotnē liecināt par notikušo brīnumu.

Kad es veicu "maizes laušanu", asinis turpināja pilēt klātesošo acu priekšā. Ar nožēlu man nācās patērēt savu ar asinīm notraipīto hostiju, kā to nosaka 113.–116. normas IV nodaļā svētās mises celebrēšanas instrukcijās, kas ietvertas mises grāmatā.

Veicot svēto Komūniju, es izjutu Jēzus asiņu saldo garšu un sajutu spēcīgu siltumu un intensīvu aromātu, kas pārņēma manu iekšieni.

Ar šo pēdējo lielo Euharistijas brīnumu Dievs uzlika savu zīmogu visiem iepriekšējiem, kurus baznīcas lielie vīri bija noraidījuši, pieprasot zināt priestera vārdu, kurš konsekrēja hostijas, ko Jēzus, Jaunava Marija, svētie un eņģeļi aiznesa uz taumaturgisko vietu, tostarp daudzas hostijas, kas izlēja asinis.
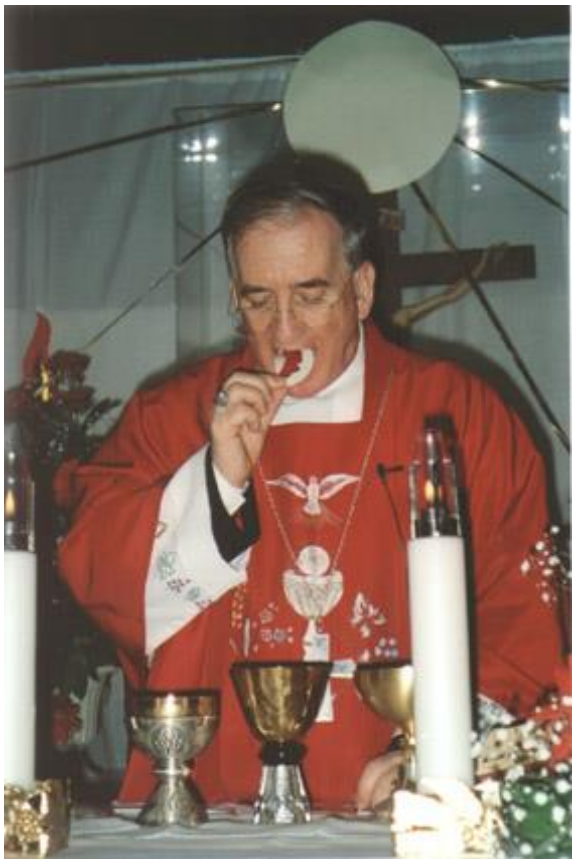
Kā Jānis redzēja asinis un ūdeni, kas izplūda no Jēzus caurdurtā sāna, tā es, Dieva ordinēts bīskaps, pravietis Marisa Rossi un daudzi cilvēki redzējām asinis izplūstam no manis konsekrētās hostijas, un mēs varam atkārtot kopā ar apustuli: "Tas, kurš to redzēja, par to liecina, un viņa liecība ir patiesa, un viņš zina, ka saka patiesību, lai jūs arī ticētu." (Jņ 19:35)